

Declaració de la LIT-CI al Forum Social de Paris. 15/11/03

NO A LA CONSTITUCIÓ de l'Europa del capital i la guerra

La Lliga Internacional dels Treballadors - IV Internacional (LIT-CI) saluda a tots els activistes i organitzacions anticapitalistes presents al Fòrum Social Europeu de Paris-St. Denis.

Aquesta important Trobada té lloc enmig d'una greu crisi de l'ocupació colonialista de L'Iraq, precisament quan els govern europeus "democràtics" mostren el seu autèntic rostre unint-se al gran soci imperialista, en **legalitzar en el Consell de Seguretat de l'ONU la reconstrucció armada de L'Iraq**. Mentre, la seva rivalitat a quedat reduïda al no enviament de tropes i a esquivar la recollida per a una "reconstrucció" monopolitzada per les multinacionals americanes. Fins i tot el mateix paper de l'ONU, com a organisme al servei de la dominació imperialista, ha quedat clar per als pobles del món.

Aquesta política de l'imperialisme europeu està en concordança amb el seu suport formal a l'informe **Solana**, cínicament titulat "Una Europa segura en un món millor", on es treuen la màscara pacifista per **copiar el discurs reaccionari de "la guerra infinita" de Bush i on s'inscriuen en la doctrina militar de les "accions preventives", sostenint "la intervenció precoç, ràpida i, si**

és necessari, ferma de la Unió, a qualsevol lloc del planeta". La UE, reconeixent la indiscutible supremacia militar dels EEUU, vol afirmar-se com "potència d'escala mundial" també en el terreny militar, buscant que els nord-americans la reconeixin com "aliada" i no com vassall; per això ells reclamen que les intervencions es facin sota la cobertura de l'ONU, en la qual disposen de dret de veto.

El Fòrum ha tingut també lloc en **plena ofensiva dels principals Governos europeus contra els drets i conquestes dels treballadors:** amb atacs generalitzats contra les pensions, les prestacions d'atur, la sanitat i l'educació públiques, amb

acomiadaments massius a les grans empreses i la privatització de les estats i dels serveis públics. El seu objectiu no és altre que **fer retrocedir les conquestes socials i les llibertats polítiques al període anterior a la II Guerra Mundial**.

A nom que les pensions seran insostenibles, tots apliquen la mateixa recepta: retardar l'edat de jubilació, estendre la base de càlcul per a reduir la suma de les pensions, augmentar els anys mínims de cotització i reforçar els plans privats controlats per la gran banca. Però no oblidem que, a mentre retallen radicalment les prestacions socials, ells baixen massivament els impostos a les empreses i als rics.

Un element clau en l'actual ofensiva és la temptativa d'imposar una **Constitució europea que garanteixi aquest curs reaccionari**. L'octubre els Governos europeus es van reunir per a posar a punt el projecte elaborat per una Convenció antidemocràtica de notables. Ells continuen barallant-se a sobre el repartiment de poders i de la inclusió de les "arrels cristianes". Però no hi ha dubte que el text que finalment sortirà i que sotmetran de seguida a referendums de legitimació, és **una Constitució antidemocràtica, neo-liberal i imperialista: la constitució de l'Europa del Capital i la Guerra**.

UNA CONSTITUCIÓ ANTIDEMOCRÀTICA

La Constitució pretén servir de **cobertura a les tendències cap a un "Estat fort", cada vegada més autoritari i sense control.**

El mateix procés d'elaboració de la Constitució, el menyspreu cap als pobles d'Europa, és un exemple de la manera d'actuar antidemocràtica dels Governos. La Constitució no és per res el fruit d'una sobirania popular sinó una simple "carta atorgada" pels dirigents. Una carta que, una vegada aprovada, es convertirà en inamovible ja que serà impossible modificar-la si un sol país membre s'hi oposa.

Aquesta Constitució **ha eliminat tota referència als pobles d'Europa** i no deixa cap dubte que només els estats actuals tenen la paraula i que les nacions sense estat no tenen cap lloc a la UE i han d'**abandonar tota esperança de veure reconegut el seu dret a l'autodeterminació.** Però la Constitució va encara més lluny: aprova les mesures repressives que els estats puguin aplicar contra aquesta legítima aspiració dels pobles, com l'Estat Espanyol que es reafirma en els seus "funcions essencials" de "garantir la integritat territorial, mantenir l'ordre públic i salvaguardar la seguretat interior". És evident que les serioses amenaces del govern d'Aznar contra els bascos han trobat ressò en l'actual projecte de Constitució.

La Constitució consagra "un espai policial i judicial europeu" que **afavoreixi l'arbitrarietat dels governs, dotats d'una legislació cada vegada més repressiva i autoritària.** L'anomenada "Clàusula de Solidaritat" és especialment amenaçadora ja que estableix que la Unió mobilitzarà tots els mitjans, "inclosos els militars", per a "prevenir el risc de terrorisme i protegir les institucions democràtiques". Però, ¿qui avalua aquest risc i de què cal protegir a les "institucions democràtiques"?

Aquesta Constitució **posa en peus una estructura burocràtica fora de control,** en què els governs

més forts i l'alta burocràcia de Brussel·les, confosos amb les multinacionals, pretenen continuar dictant les destinacions del continent, amb un Parlament europeu que els serveixi de cobertura democràtica per als seus atacs.

UNA CONSTITUCIÓ NEOLIBERAL

La premsa s'està fent eco del paper escandalós dels lobbies, dels grups de pressió de les grans empreses, enfront de les institucions europees. L'organització patronal europea UNICE és un bon exemple: *"una veritable màquina amb capacitat per a analitzar fins l'última coma els projectes de textos legislatius, amb la finalitat d'introduir les posicions patronals abans que aquests projectes siguin "escopits" de tornada al procés de presa de decisions".* De la mateixa manera, *"la relació entre el món dels lobbies i el de les institucions comunitàries és gairebé d'osmosi, amb un trasvàs continu de personal d'un a altre costat"* (El País, 12/10/03)

La Constitució europea consagra aquest estat de coses i **legitima l'ofensiva del gran capital europeu per a posar fi a les conquestes dels treballadors.** Consagra un **espai únic que el gran capital pot fer i desfer al seu gust,** pot desplaçar-se en completa llibertat, convertir els salaris en precaris i disminuir-los, tancar les fàbriques i transferir-les

als països de l'Est o al Tercer Món per a explotar els baixos salaris i l'absència de drets.

Particularment greu és el fet que la Constitució accepti com correcte, per omissió, l'Acord General per al Comerç de Serveis (AGCS), proposat per l'Organització Mundial de Comerç (OMC) i acceptat amb entusiasme per la UE. Aquest acord pretén assegurar que cap estat membre pugui resistir-se a la privatització dels serveis públics: estableix un tribunal depenent de l'OMC que farà valer – amb sancions i càstigs que el donen suport - les pretensions de les multinacionals enfront de tota legislació estatal que ells considerin com un obstacle al "lliure comerç".

Per contra, no hi ha cap "espai social únic" que garanteixi constitucionalment un mínim europeu de drets socials. El que es diu la "Carta de Drets Fonamentals", és una insolència enfront d'aquesta necessitat: constitueix una **"harmonització a la baixa" dels drets actualment reconeguts,** que són de per si extremadament precaris o inexistents en molts dels països de l'Est. Fins i tot el "dret al treball" a estat substituït pel "dret a treballar". Mentre, la Comissió europea podrà promoure i coordinar la política econòmica al servei del gran capital; les polítiques socials i fiscals estaran sempre sota la competència dels estats membres. El Banc Central Europeu estarà sempre fora de qualsevol control i el dèficit zero es transformarà en norma constitucional. Ni tan sols es perme que aparegui la referència cínica a la «democràcia social avançada», que ha quedat condicionada al manteniment *"d'una alta competitivitat"*. La Constitució garanteix igualment una **Política Agrícola Comú (PAC)** que ha estat denunciada per totes les organitzacions de petits agricultors perquè **durà a la ruïna a centenars de milers d'ells, en benefici dels grans terratenients i de les grans empreses agrícoles, orientades cap a l'exportació subvencionada i beneficiàries de la part del lleó de les subvencions agrícoles.**

UNA CONSTITUCIÓ XENÒFOBA I CONTRA ELS DRETS DE LES DONES

El projecte de Constitució defineix una Europa xenòfoba, transformada en fortalesa front una immigració que ella mateixa provoca amb l'explotació dels països dominats. Crea ciutadans europeus de primera i de segona classe obrint la porta a l'establiment d'una categoria inferior a la de ciutadà ple per als "residents de llarga durada no comunitaris". El ministre danès de "la integració", Bertel Haarder, ha donat bé el to dels governs recentment, incitant als ajuntaments a assignar als immigrants beneficiaris d'asil polític "els treballs més bruts i menys pagats", en lloc de "deixar-los viure de l'ajuda de l'Estat": "Cal posar-los a espellar visons i a treballar amb els porcs. Cap treball ha de ser poc per a ells. La Constitució no reconeix tampoc els drets de les dones, en particular el dret a la contracepció i l'avortament, ni els ple drets a les unions de fet.

UNA CONSTITUCIÓ IMPERIALISTA

La Constitució consagra aquesta Europa que garanteix la nova doctrina militar dels "atacs preventius" de Solana; legitima l'ocupació militar de L'Iraq i sosté el monopoli de les armes de destrucció massiva en mans de les grans potències imperialistes i dels seus aliats més fidels com Israel. Una Europa imperialista que, al mateix temps que "respectarà les obligacions derivades de la seva participació en l'OTAN", permetrà a França i Alemanya desenvolupar una força conjunta, "i el marc de la Unió".

La Constitució dóna carta de ciutadania a una Europa imperialista, que les multinacionals fan la seva competència, amb els nord-americans, en el pillaje d'Amèrica llatina, Àfrica i Àsia, com vam acabar de veure amb la companyia Repsol en la "guerra del gas" que ha estat el detonant de la revolució boliviana. Una Europa bolcada al pillaje dels països dominats, a través del deute extern i d'allò que anomenen cínicament les "ajudes al

desenvolupament", transformades en instrument "ajust estructural" que condemna països sencers a la dependència, la pobresa i el subdesenvolupament.

Aquesta Constitució és també la de la recolonització dels països de l'Est, rics en mà d'obra especialitzada, un bon mercat sense drets. Aquests països, traumatitzats per un decenni de restauració salvatge del capitalisme i incorporats com socis europeus de segona classe, són lliurats a les multinacionals europees, que aprofiten l'ampliació per a obligar als treballadors de l'actual UE "a acceptar" la pèrdua de drets i conquestes en honor de la "competitivitat". És també l'Europa que vol recolonitzar el Magrib, a través de la constitució d'una "àrea de lliure comerç".

EL PAPER VERGONYÓS DE L'ESQUERRA OFICIAL FRONT LA CONSTITUCIÓ

El projecte de Constitució no és només producte de la dreta europea sinó també el fruit de l'acord entre ella i la socialdemocràcia, sense el suport de la qual no tindria cap viabilitat. En realitat, fins i tot buscant molt, és impossible trobar les diferències entre Schröder i Blair, en el que concerneix a Chirac, Berlusconi o Aznar. Amb el temps, no són només els partits socialistes en el govern els qui sostenen la Constitució sinó també els qui estan en l'oposició comparteixen aquest projecte reaccionari, comproment-se a respectar-ho i aplicar-ho quan accedeixin al govern.

Hem de denunciar també els antics partits comunistes que, presentant-se com l'esquerra de la socialdemocràcia, es neguen a rebutjar aquesta constitució i li donen suport "amb crítiques", dient que aquest és "un punt de partida", que cal desenvolupar en un sentit "social". Ells també comparteixen la gran responsabilitat d'afermar

aquesta Europa reaccionària, neoliberal i imperialista.

ORGANITZAR EL FRONT DEL NO A LA CONSTITUCIÓ

Organitzar el front del NO es transforma en una tasca prioritària per al moviment antiglobalització i totes les forces anticapitalistes europees, en particular front la perspectiva de la realització de referendums en cada Estat l'any pròxim. Aquestes consultes ofereixen una magnífica ocasió per a convocar als joves, els treballadors i les nacionalitats oprimides a demostrar un rebuig massiu a aquesta Europa reaccionària, enemiga dels treballadors, de la joventut i els pobles.

El Forum Social Europeu a París-St. Denis és una gran ocasió per a articular una campanya europea massiva pel NO. Es tracta d'organitzar una activitat unitària intensa, que pugui arribar fins l'últim racó del continent, destinada a

desemmascarar el caràcter d'aquesta "Unió Europea" i a rebutjar la Constitució que es proposa.

Una campanya que permeti difondre els continguts alternatius d'una Europa dels treballadors i els pobles, dels drets socials i econòmics, de les llibertats democràtiques, de la solidaritat amb els immigrants i els països oprimits i de la lluita contra la guerra imperialista.

Per un bloc de l'esquerra anticapitalista europea.

Una altra Europa socialista és possible

Les iniciatives en el sentit de la constitució d'un front combatiu del NO seran fonamentals per a avançar en la conformació d'un Bloc de l'esquerra anticapitalista europea, absolutament necessari front la fallida de la socialdemocràcia europea i dels vells partits estalinistes, transformats en elements institucionals de l'engranatge del capital.

La **LCR i LO han anunciat recentment a França un acord** per a les pròximes eleccions regionals i europees. Aquest acord es recolza en un programa anticapitalista i en una oposició clara "a la Unió Europea actual en benefici del gran capital, a les seves institucions, a les seves lleis, a la seva Constitució en gestació". Una oposició en nom "d'una Europa unificada (...), dels Estats Units Socialistes d'Europa, alliberada de les seves fronteres i de la dictadura dels grans grups industrials i financers".

Aquest acord és una referència

clara per a totes les forces anticapitalistes europees i un estimulador per a avançar cap a la constitució d'un Bloc de l'Esquerra a escala europea i en cada país. Un bloc que es posi al cap d'una batalla, que no pot ser que de dimensió europea, contra el nostre propi imperialisme i en solidaritat amb els pobles atacats. Una batalla que exigeix la retirada immediata de les tropes imperialistes de L'Iraq; que ofereix el seu suport al poble palestí i la seva Intifada contra l'Estat sionista d'Israel; que reclama l'abolició immediata del deute extern; un Bloc de l'Esquerra que impulsi la mobilització obrera i de la joventut contra els plans dels Chirac, Blair, Aznar, Schröder i companyia, pels drets dels treballadors i les conquestes socials, contra la deslocalització de les empreses i els acomiadaments, pel salari mínim europeu o les 35 hores sense pèrdua de salari. Que impulsi la lluita contra les deportacions i per

l'abolició de les lleis d'estrangeria, que lluiti contra els atacs als drets democràtics amb l'excusa de la "lluita antiterrorista", que lluiti en defensa de l'autodeterminació dels pobles oprimits d'Europa, com els bascos.

Un Bloc de l'Esquerra que posi el centre del seu reagrupament en la mobilització social, que impulsi la coordinació de les lluites a nivell continental i que les eleccions i la representació parlamentària no siguin més que un instrument subordinat a l'essencial: la mobilització obrera i popular.

Un Bloc d'Esquerra que, contra el reformisme imperant, sostingui que és possible fundar de nou la Unió Europea. La veritable unió europea vindrà de no deixar pedra sobre pedra d'aquesta Europa capitalista. La Unió europea no podrà venir sinó de la mà dels treballadors, la joventut i els oprimits; és per això que diem que una **Europa socialista és possible**.

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **La Caixa 2100- 3459-38- 2100220515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001

Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Aquí ens trobaràs

Ap. Correu 23036 CP - 08080 de Barcelona

Ap. Correu 206 CP- 17080 de Girona

Ap. Correu 92 CP-28320 de Madrid

e-mail: luchaint@telefonica.net

<http://www.li-litci.com>

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: pretenem la reconstrucció de la IV Internacional. LI és secció simpatitzant de la Lliga Internacional dels Treballadors-Quarta Internacional (LIT-CI).

LI